

63È ANIVERSARI DE L'ACABAMENT DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL

Barcelona, 8 de maig de 2008

Il·lustres membres de la Mesa, portaveus dels grups parlamentaris, diputades i diputats, representants de l'Amical de Catalunya dels Antics Guerrillers, representants d'altres entitats dedicades essencialment a la memòria històrica, aquest és un acte, com s'ha dit, que el Parlament de Catalunya –i el Parlament de Catalunya amb tota la seva extensió i amb tot el que implica la concepció del Parlament– vol fer malgrat que efectivament ja fa seixanta-tres anys de la rendició.

Fa seixanta-tres anys, però el malson, l'horror, encara són presents, avui. D'alguna manera, va ser tot plegat tan inhumà, tan horrorós, que és bo recordar-ho.

I em fa l'efecte que és especialment rellevant que ens acompanyin avui gent més jove i uns quants que encara són més petits. Segurament que d'aquí a uns anys diran: “Una vegada vaig ser al parc de la Ciutadella amb uns quants senyors, davant un monument...” És important que sàpiguen què hi hem vingut a fer, és important que els ho sapiguem explicar. Els més joves segurament poden tenir més consciència; els més petits l'han d'agafar. Perquè, com ja s'ha dit, la consciència de prevenció amb relació al feixisme és absolutament imprescindible per mantenir la llavor de la societat democràtica plenament, amb la màxima qualitat possible.

Som, efectivament, en un moment de risc, i en els moments de risc és quan s'ha de ser conscient que la prevenció és la millor garantia perquè el futur sigui en democràcia i en democràcia plena.

Per tant, des d'aquest punt de vista, vull agrair-los una cosa tan elemental com és la tossuderia de ser cada any aquí. Vostès ho van viure. Nosaltres coneixem el seu testimoni, coneixem el testimoni de la història, però és fonamental que el seu testimoni personal, que vostès ens han ofert, també el sapiguem traspassar a les generacions que puguen, perquè, hi insisteixo, aquest és el millor antídote, aquesta

és la millor manera de prevenir que tornin a repetir-se malsons com el que va viure la humanitat amb el nazisme i la sagnant 2ª Guerra Mundial.

Centenars de milers de persones es van arriscar per la llibertat. Van arriscar moltes coses, van arriscar la família, van fer tots els sacrificis que havien de fer, ho van oferir tot per defensar la llibertat. Molts van perdre la vida, i per tant avui mereixen el nostre record i mereixen el nostre reconeixement; mereixen que els mantinguem vius en el nostre record.

Per aquest record, per aquesta dignitat..., moltes gràcies a tots vostès per ser aquí, i els cito per a l'any que ve, en la mateixa data, per recordar que farà seixanta-quatre anys que el feixisme va ser derrotat i que la llibertat va triomfar.

Moltes gràcies i molt bon dia.